

me måde som statsministeren, men vi skal da bare ikke selv tage æren for noget, som andre har givet os. Det er bare den enkle lille pointe, jeg måske ville bibringe statsministeren: Man kan godt være glad, når vi får noget udefra, uden selv at tage æren for det.

Men jeg synes, at statsministeren skal sige til beskæftigelsesministeren, som i dag i Børsen siger som svar på, at der er ved at være flaskehalsområder enkelte steder, at der mangler bankrådgivere, der har de rette kvalifikationer: Vi må stramme rådighedsreglerne.

Kl. 20.45

Altså folk på kontanthjælp skal presses til at være bankrådgivere. Sådan er virkeligheden ikke. Det kræver uddannelse, uddannelse og uddannelse. Men her har regeringen jo skåret ned, og det er det, der er paradokset. Man udviser ikke agtpågivende, rettidig omhu og sørger for at undgå flaskehalsene. Det er heri, problemet ligger.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror nu, at beskæftigelsesministerens udsagn gælder lidt bredere end kun bankrådgivere. Jeg tror, det gælder generelt, at når der er tendens til, at der er kommet kul på økonomien, og der nogle steder måske bliver mangel på arbejdskraft, så er det vigtigt at være sikker på, at alle, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse eller kontanthjælp for den sags skyld, reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. For det må jo gælde om, at vi får de ledige, der er tilbage, ud på arbejdsmarkedet. Det tror jeg da at hr. Ole Sohn må være enig både med mig og med beskæftigelsesministeren i.

Så er jeg jo også enig med hr. Ole Sohn i, at det da er en regerings opgave at sørge for at vise rettidig omhu, sådan at man, hvis økonomien er nede i en lavkonjunktur, må prøve at give den et skub, så den kan komme i gang. Det var lige præcis, hvad regeringen gjorde med forårspakken i 2004, hvor vi lettede skatterne, gav folk mere købekraft, og det var med til at give optimisme og sætte gang i hjulene og hjælpe opsvinget på vej.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det har jeg ventet længe på. Statsministeren har forstået det fuldstændig klokkeklart – endelig.

Der er nemlig rigtig meget forskel på, hvorvidt det er Dansk Folkeparti, der samarbejder med regeringen, eller om det er Det Radikale Venstre. Det er fuldstændig klart, og jeg er lykkelig over, at statsministeren endelig har fattet det. Tak for det.

Jeg noterer også, at der ikke kom nogen som helst antydning af svar på mit flere gange gentagne spørgsmål, om statsministeren har i sinde at indlede reelle forhandlinger om reformer til foråret, eller om statsministeren fremlægger en samlet pakke, som vi så kan tage eller lade være.

Så noterer jeg mig, at statsministeren har meget svært ved at forholde sig til sin egen tid og alt det rod, der f.eks. er i Udlændingestyrelsen. Rigsrevisionen er inde; Ombudsmanden er inde; der er international kritik, FN-kritik inklusive, og i øvrigt også af statsministerens meget nære samarbejdspartner fru Pia Kjærsgaard. Der er manglende retssikkerhed, det er en hån mod borgerne. Er statsministeren stolt af det, der foregår?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til det sidste kan jeg sige, at jeg faktisk er meget tilfreds med udviklingen i Danmark. Jeg synes, det går fremad. Det er jo ikke det samme, som at altting så er i orden og ikke kunne gøres bedre. Der er bestemt punkter, vi gerne vil gøre bedre. Sådan er det. Men jeg synes, vi skal glæde os over den fremgang, der er i Danmark.

For så vidt angår konkret administration rundtomkring, så er det jo en selvfølge, at administration, hvad enten det er Udlændingestyrelsen eller andre styrelser eller ministerier, skal være i overensstemmelse med en retsstats principper og internationale konventioner osv. Det er en selvfølge.

Så spørger fru Marianne Jelved, om det er tankerne at indlede reelle forhandlinger til foråret. Jeg synes, jeg sagde det til sidst, men lad mig gentage det og sige det endnu tydeligere: Ja, det er hensigten. Regeringen vil indkalde alle Folketingets partier, og det er med henblik på reelle forhandlinger. Jeg bed meget mærke i fru Marianne Jelveds måde at formulere sig på, og jeg opfattede det også som en tilkendegivelse fra fru Marianne Jelveds side om vilje til at indgå i de forhandlinger. Det ser vi meget frem til, så jeg kan altså bekræfte, at der selvfølgelig bliver tale om reelle forhandlinger.